

Værdigjenstande ere ikke heri medtagne og navnlig er Næringstab af stor Betydning. De mene derfor at kunne anslaa det hele Tab til $1\frac{1}{2}$ Million vestindiske Daler.

Den høimodige Vistand, der fra Danmark og andre Steder er tilflydt Den, kan kun strække til at afhjælpe den dødelige Nød, men derimod ikke til at sætte Den istand til at faae Staden afhjulpen, og da Den fra Fortiden er meget stærkt bebyrdet, faa anmode de paa deres egne og andre Stadelidtes Vegne om Hjælp.

De paafjønne meget den Hjælp, som af Ministeren er ydet dem, men dels er det et Laan, som skal tilbagebetales og dels kunne Mange ikke yde den fornødne Sikkerhed, da Eienommene ofte ere stærkt bebyrdede fra Fortiden, hvilket ikke mindst er Tilfældet i Frederiksted.

De synes, at det uventede Stød, som har ramt Den, give dem en yderligere Ret til at vente Erstatning, og naar henses til, at den ulykkelige Katastrofe har faaet sin første Impuls fra Handlinger og Afgjørelser af den danske Statsmagt uden Medvirkning fra Den undtagen den efterfølgende, som man paa Grund af Forholdene ikke kunde undlade, faa nære de sikker Forventning om, at Erstatning vil blive dem givet i Stighed med, hvad tidligere er sket og ogsaa med Hensyn til, hvad der skete i Moderlandet efter den af de Slesvig-holstenke Oprørere fremkaldte Krig.

De mene at have faa meget større Krav paa Erstatning, som Gouernøren fastholder, at Arbeidsregulativerne ere Skyld i Ulykken, da disse Arbeidsregulativer ere opretholdte, ja opfostrede af den danske Statsmagt. Dens Hovedberøvskilde er Sufferdyrkingen, og paa den hviler de andre Industrier paa Den. Det gjælder derfor om at bringe den paa Fode igjen.

De vilde finde det meget urigtigt at begrunde en Negtelse af Erstatning paa, at Mange ere Fremmede af Fødsel, og at de derfor maaske vilde udgive eller anbringe Pengene andetsteds; men Pengene skulle netop bruges til Opførelsen af Bygninger og Værker, og det vilde være meget helbsigt, om der maatte blive givet en Sum til Immigration af Arbeidere, hvortil Den høiligen trænger.

Da Udvalget vil tage de i Andragendet omhandlede Spørgsmaal under Overveielse ved Behandlingen af det til Udvalget henviste Lovforslag om Understøttelse til Skadelidte i Frederiksted paa St. Croix, gjør Udvalget ingen Indstilling.

53. Andragende fra Adjunkt N. Feddersen i Viborg (indbragt den 19de April 1879 af Folkethingetsmanden for Belle Amts 2den Valgkreds, Berg).

Andrageren anmoder om, at den til Fiskeri i Almindelighed ved Finantsloven hidtil bevilgede Sum forhøies til 16,000 Kr., og at der i forskjellige Fiskeriøiemed tilføies ham en Sum af 1,000 Kr.

Af Finantslovens 2den Behandling har Andrageren set Vidnesbyrd om den Interesse, som Rigsdagen nærer for Fiskerisagen, og han haaber derfor, at den vil være villig til at støtte Sagen. Andrageren har i en Række af Aar opmærksomt fulgt Fiskeriets Udøvelse og set, hvorledes man mere og mere søger at fremhjælpe denne Næringsvei, og at værge Fiskeriets Frembringelser imod det Rovfiskeri, som uden Ansvar drives. Mange fiskerifyndige Mænd have ogsaa den Overbevisning, at det er nødvendigt at ordne Fiskeriernes Udøvelse med Lidt af den Forudsæenhet, som finder Sted paa Agerbrugets Omraade. — Fiskeriet maa vel i Meget overlades til de Interesseredes egen Omfarg, men kan paa ingen Maade undvære Støtte eller endog ligefrem Hjælp af Staten.

Kun paa enkelte Steder have vi søgt at ordne Fiskeriet, og havde den i det Hele været ordnet og støttet ved en omsigtsfuld Lovgivning, gode Kommunikationsmidler, nødvendige Havne, videnskabelige Undersøgelser, Opmuntringer ved Laan og Præmier, Lokaludstillinger og Tilsyn med Fiskeriet, vilde Fiskeriet ved vore udstrakte Ryster været langt videre fremme.

Skjøndt Mange ere tilspielige til at trække paa Skuldrene, naar der tales om Tilsyn, faa viser det sig dog andre Steder, at Tilsynsmændene ere Fiskernes bedste Venner og næsten uundværlige Raadgivere. Staten maa derfor støtte Fiskeriet foruden ved en hensigtsvarende Lov ved en fortsat Undersøgelse af vore Have, en Undersøgelse af vore Fiskeriers nuværende Standpunkt, deres Statistik og tidligere Standpunkt og endelig direkte Hjælp til Fiskere og Fiskeriforetagender og Foranstaltninger til at oplyse og undervise Fiskerne om Havets og Havdyrenes Natur, om Fiskenes Behandling og om andre Landes Fiskeriforhold. Herved vilde Meget naas; men for at skaffe Enhed og Sikkerhed tilveie, maa der et overordnet Tilsyn til, som særligt havde Fiskeriet under sig. I Sverrig oprettede man allerede 1863 en Post for en Fiskeriantendant med en aarlig Løn af 6,000 Kr. og gav ham 2 Assistent. Desuden 2,000 Kr. til Forsøg etc. og 2,000 Kr. til Anlægget af en Normalanstalt for Fiskeriuddækning. Paa det preussiske Budget for 1879 er optaget 193,000 Reichsmark, deraf 82,000 til Tilsynsmænd. Andrageren mener, at det er saameget mere nødvendigt at faae en særlig sagtyndig Ledelse, som det har vist sig, at det er ikke altid let at faae Hjælp til